

Waddenweekend Schiermonnikoog 6-8 september 2024

Hanneke Oltheten

Dit jaar was de Kooiplaats op Schiermonnikoog uitgekozen door Gab en Jos als onderkomen voor het jaarlijkse Waddenweekend. Tot op het laatste moment meldden zich nog deelnemers, waarschijnlijk door de goede weersverwachting. Helaas was Gab door koorts geveld, dus op Jos rustte de zware taak om de 27 deelnemers een mooi weekend te bezorgen. Gelukkig

waren er genoeg helpende handen.

De Kooiplaats ligt vlak bij de kwelder aan de oostkant van het eiland. Een prima accommodatie voor een grote groep. Alles was tot in de puntjes geregeld, waarvoor dank, Jos en Gab! Een groepje verkenners vertrok vrijdagochtend om de boodschappen te regelen en alvast het wad te verkennen. De rest van de groep kwam 's avonds aan, koffie en thee stonden klaar. De avond werd gebruikt om bij te kletsen en de plannen voor de volgende ochtend te smeden.

Een aantal vroege vogels waren al vroeg opgestaan om van het ochtendlicht te genieten. Even de kwelder op leverde een paar leuke waarnemingen op (Tureluur, Watersnip, Witgat, Bruine Kiekendief, Tapuit) maar ook benen vol muggenbeten.

Ontbijt om 8 uur. Met 27 mensen is snel de tafel gedekt en de koffie en thee gezet. De ochtendpeech van de grote leider Jos: "Wij gaan na het ontbijt een rondje eiland doen.

De traditie wil dat wij de eerste dag gezamenlijk op pad gaan, dus wij starten met zijn allen en zien wel hoe wij eindigen". Zo gezegd, zo gedaan. Nog even een groet van iedereen aan zieke Gab gestuurd en vervolgens op de fiets op pad. De zon scheen, de Huiswaluwen waren al druk in de weer, de Winterkoning zong zijn hoogste lied en de zon scheen.

De eerste stop was bij het helikopterplatform, waar twee fotogenieke Torenvalken door de fotografen onder ons veelvuldig vastgelegd werden.

Bij het jachthaventje werd een koffiestop gemaakt, terras met uitzicht op het wad met opkomend water. In de verte was een grote groep Lepelaars te zien. Als alle vogels de lucht in gaan, zie je pas hoeveel het er zijn. Een jong Visdiefje zat bedelend om eten op een paal terwijl de ouders aan het vissen waren. Een grote groep Steenlopers, ongeveer 300, liet zich geduldig fotograferen. De Kanoet en de Swarte Swaen bleken geen vogels maar boten te zijn. Rond het restaurant vlogen Tapuiten rond die absoluut niet verlegen waren en het stuur van de fietsen als uitkijkpost gebruikten.

Toen verder naar de Westerplas. De eenden in eclipskleed vormden een uitdaging, maar uiteindelijk lukte het toch aardig om ze op naam te brengen. Het meest bijzondere vormde toch wel de grote groep Kleine Zilverreigers, 62 zijn er geteld. Schiermonnikoog is het enige Waddeneiland waar de Kleine Zilverreiger verblijft.

Na de Westerplas viel de groep in wat kleinere groepjes uiteen, die elkaar overigens met enige regelmaat weer tegenkwamen onderweg. Aan het eind van de middag was iedereen weer op de Kooiplaats aangekomen en werden de waarnemingen uitgewisseld. Een late Gierzwaluw foerageerde tussen de Huiswaluwen boven de Kooiplaats en liet zich goed bewonderen.

Tijd voor de traditionele macaronimaaltijd. Een groep van 8 mannen boog zich over de 2 kg uien en 20 paprika's: met botte messen alles in kleine stukjes gesneden. Een groepje keukenprinsessen roerde in de pannen om er een saus van te maken, ondersteund door Dirk. Gelukkig wist Dirk dat smac eerst gebakken moet worden voordat het de saus in gaat en dankzij zijn spierkracht werd de saus goed gemengd met de macaroni.

Na het ook traditionele toetje van vla en yoghurt werd het

Lepelaars – foto: George Hageman

tijd voor de eveneens traditionele quiz. Sigrid en Hans Marc waren de quizmasters. Jammer genoeg is het ook traditie dat de winnaars de quiz het volgend jaar mogen organiseren, want dit quizmasterstel heeft zo een geweldige quiz neergezet, dat zij het best volgend jaar weer zouden mogen doen. Eerst werden groepjes gevormd door een soort puzzeltocht aan de hand van in regels geknipte gedichten. Daarna volgde een vragenronde met de categorieën geschiedenis, planten en gelukkig ook nog vogels, alle vragen in relatie met Schiermonnikoog. Het eindigde met muziek en dans. De gelukkige winnaars mogen volgend jaar de quiz organiseren. De lat ligt hoog! Ook traditie is het bijhouden van het aantal soorten waargenomen vogels. Het streven is 100 soorten. Met ieders waarnemingen zaten wij inmiddels op 80 soorten. Dat betekende voor de laatste dag een inspanning om de 100 te halen.

De zeetrekken onder ons togen de volgende ochtend bij zonsopgang naar het strand. Helaas was de tijd maar kort, 8 uur ontbijt, maar toch nog: Zwarte Zee-eend, Roodborsttapuit, Rietgors, Vink, Staartmees aan de lijst toe kunnen voegen en een prachtige zonsopgang.

Bij het ontbijt de ochtendspeech van de grote leider Jos: ieder gaat zijns weegs, maar denk erom: uiterlijk 16.00 u bij de boot en probeer nog wat soorten te scoren. Het opruimen en vegen was snel gebeurd, en om 10 uur ging iedereen op pad, eerst de kwelder op (behalve Jos, die was de muggen van de dag ervoor nog niet vergeten). Het

bruggetje op het fietspad naar de Kobbeduinen is dé plek voor de Zwarte Ruiters. En ja hoor, even lastig om de Zwarte Ruiters tussen de Tureluurs uit te halen, maar er liepen twee Zwarte Ruiters, die zo vriendelijk waren om naar het bruggetje te komen, zodat zij zelfs met de telefoon te fotograferen waren. Tevens Groenpootruiter, Tureluur, Watersnip, Oeverloper, Wintertaling, Grote Zilverreiger, Blauwe Reiger en als kers op de taart IJsvogel! De 100 waarnemingen komen in zicht!

Boven op de Kobbeduinen liepen Haan en Kip (maar die hebben wij niet meegeteld) te bedelen om eten, en op de kwelder zaten erg veel Tapuiten, Bruine Kiekendieven, jagende Slechtvalken en vloog er nog een Boomvalk over. Daarna ging iedereen echt zijn eigen weg, om uiteindelijk elkaar bij de veerboot weer te ontmoeten. Wachtend op de veerboot werden nog wat waarnemingen toegevoegd aan de lijst: Wespindief, Oeverzwaluw, Stormmeeuw. Nog net geen 100. Gelukkig vloog er nog een Regenwulp over de weg richting veerhaven. Bij vertrek werden wij uitgezwaaid door Sam en Fietje, die nog een dagje bleven. De fanatiekelingen onder ons hadden zich op de overvolle boot verschanst op het autodek, om goed over zee te kunnen turen naar wat er vloog. Martijn had nog geen Eider gezien, dus die moest in de benen toen er een mooie groep Eiders overvloog. En vlak voor dat wij de haven binnenvoeren vloog er een groepje Zwarte Sterns vlak voor ons. Het was weer een zeer geslaagd Waddenweekend.

Waddenweekend 2024 – foto: George Hageman

